

Використовуються різноманітні засоби гармонії — від класичних акордів терцового складу, до складних нестійких дисонуючих акордів та їх переходів. Але застосування такого різноманіття гармонії є дуже логічним і виходить зі змісту музичного та літературного тексту. Протягом усього циклу слухач відчуває мелодику, яка є близькою для українця, оскільки базується на українському мелосі та українських народних піснях, їхніх осучаснених інтонаціях.

Тому можна було б впевнено назвати цикл Т. С. Кравцова «Хорові акварелі» альтернативною назвою — «Пори року». На нашу думку, твор вартий уваги на рівні з однойменними назвами циклів у творчості таких композиторів, як Антоніо Вівальді, Йозеф Гайдн та ін.

М. Червякова

ОБРАЗНО-СМИСЛОВИЙ КОНТЕКСТ ХОРОВОЇ ТВОРЧОСТІ А. П. КОЛОМІЙЦЯ

М. Cherviakova

FIGURATIVE AND SEMANTIC CONTEXT OF THE CHORAL WORKS OF A. P. KOLOMIYETS

Хорове мистецтво на початку ХХІ століття отримало нове звучання та образне музичне мислення. Сучасне хорове мистецтво збагачує класичну й академічну музику своєрідною музичною мовою, поняттями, новими гармонічними звучаннями та тембрами.

В Україні за останні десятиліття ХХ століття виникла нова психологічна тенденція, що призвела до бурхливого зростання інтересу суспільства до загальнолюдських духовних ідеалів та цінностей. Сучасне музичне хорове мистецтво відображає реальні події, явища, набуває абсолютно індивідуального характеру вираження.

Анатолій Панасович Коломієць (1918–1997) — український композитор та педагог, професор, заслужений діяч мистецтв України. Характерними рисами його творів є художня довершеність, філігранна витонченість музичного мовлення та одночасна простота й дохідливість образного, смислового контексту.

Мистецька творчість Анатолія Коломійця вражає своєю різноманітністю та глибиною. У його творах можна знайти чарівну красу, смуток, сарказм, гірку правду, глибоку філософську думку. Художник втілює ідеї Буття у Всесвіті, де персонажі борються з пристрастями та земними спокусами, розмежовують життєві цінності на елементарні й вищі. Композитор спирається на власний життєвий та мистецький досвід, що дозволяє йому підніматися до справжніх творчих висот. Він є художником з унікальним обличчям, а його творчість може стати феноменом у мистецтві.

Сенсовий контраст двох його творів а cappella «Сон» та «Моя Любов» яскраво відображає вміння композитора глибинно розкривати складні життєві теми і питання екзистенційності буття.

У поєднанні вірша «Сон» М. Рильського та музики А. Коломійця ми можемо почути, наскільки дивовижна методика створення образу в цьому творі. Ідеться про використання виключно своєрідної гармонії, яка демонструє невичерпність традиційної ладо-гармонійної мови, збагаченої елементами народної діатоніки, простих і ясних інтонацій, з яких народжуються мелодії, що відрізняються оригінальними ладо-колеристичними відтінками.

Означений творчий симбіоз народив не просто хоровий твір. Це — палаючий біль та світла скорбота всього українського народу, цей досвід несли наші пращури, тепер його пам'ятатимемо і ми.

Хоровий твір *a cappella* «Моя Любов» на слова В. Сосюри є відтворенням інтерпретації А. Коломійця поняття Любові як трансцендентного значення, тобто того явища, яке характеризує те, що не можна пізнати за допомогою досвіду, або те, що не має основи в досвіді. Музичне різноманіття твору, застосування різних видів складу хорового письма, динаміки, штрихів, тощо — усе це відображає природну амбівалентність поняття Любові, але разом з тим і її божественне, або те, що перебуває поза межами реальності.

Композиторська творчість Анатолія Коломійця посідає важливе місце в хоровій літературі України. Композитор створив унікальні музичні зразки, які стали надбанням не лише професійної академічної сфери, але й отримали широку популярність серед публіки, орієнтованої на менш серйозні опуси. Він зміг синтезувати надбання попередньої композиторської школи та відкрити нові горизонти, пов'язані з поєднанням фольклорних витоків, які творчо перевтілюються в авторському тематизмі композитора в поєднанні з новітніми техніками письма.

A. Pei

**«МЕСА ДЛЯ ДВОХ ХОРІВ A CAPPELLA» ФРАНКА МАРТИНА
ЯК ВИКОНАВСЬКЕ ЗАВДАННЯ**

A. Rei

**“MASS FOR TWO A CAPPELLA CHOIRS” BY FRANK MARTIN
AS A PERFORMANCE TASK**

Франк Мартін — один з найвидатніших швейцарських композиторів ХХ ст. «Страсті за Матвієм» Й. Баха, які майбутній музикант почув у віці дванадцяти років, визначили його покликання. Єдиним учителем митця був композитор Джозеф Лаубер, який ознайомив його з постромантичним репертуаром.

У 1930-х рр. під впливом техніки дванадцяти тонів Ф. Мартін розробив особистий стиль, який є дуже хроматичним, але основні лінії якого пов'язані з ідеєю розширеної тональності.

Провідна роль Ф. Мартіна в середовищі швейцарських композиторів була визначною та очевидною в його діяльності в усіх музичних жанрах і міжнародному інтересі до його творчості, починаючи з 1940-х рр. Характерним для його композиційного стилю є граничний ліризм, де мелодичні лінії, часто дуже виразні та напружені, підкріплюються постійною зміною акордів у басу.

Ф. Мартін часто покладав на музику німецькі тексти й знаходив багато натхнення в текстах Середньовіччя, не стільки з релігійних міркувань, скільки через жвавість і щирість цієї літератури, яка далека від класичних канонів і дала йому нове натхнення. Його творчість охоплює різні жанри, такі як опери, ораторії, камерна музика та симфонії.

Одним із найвідоміших творів є «Йосип і його брати» (1938–1940) — ораторія, що розповідає історію Йосипа з Біблії. Ця робота є дуже експресивною, але водночас вона надзвичайно точно структурована та ретельно спланована. Серед інших відомих творів митця можна виокремити кантату «In Terra Pax» (1944) та «Г'єт» для